

[Per Tørsbøl]

At Det Konservative Folkeparti er imod – og var imod – vedtagelsen af en isoleret dansk CO₂-afgift, kommer vist ikke bag på nogen. Skal vi have en CO₂-afgift, skal det sandelig være en EF-politik, således at dansk erhvervsliv ikke skal bære nogle helt urimeligt tunge byrder i forhold til konkurrenterne.

Også hvad angår energiforsyningen i fremtiden er EF-brillerne som sagt centrale. I de kommende år er der ingen tvivl om, at vi bevæger os frem mod et stadig mere liberaliseret energimarked, hvor nationale monopoler vil få en sund og rigtig konkurrence.

Det er vigtigt – som energiredagørelsen så rigtigt peger på – at vi overvejer, hvordan vi ruster os til den skærpede konkurrence. Når vi i den forbindelse taler om en omorganisering af strukturen inden for dansk energiforsyning, kan jeg kun sige, at vi er meget positive over for den slags overvejelser; men vi lægger vægt på, at der netop bliver tale om initiativer, som først og fremmest udspringer fra de involverede parter selv. Som alt andet sundt og bæredygtigt er det jo sådan, at det er dem, det berører – dem, som ved, hvad det drejer sig om – der ved bedst, hvor skoene trykker, og hvordan fremtiden bør se ud.

Som sagt har vi allerede drøftet en stor del af vores energiudbygning, derfor vil jeg blot ganske kort nævne, at Det Konservative Folkeparti selvfølgelig ser positivt på alle former for øget anvendelse af nye og renere energikilder og på en effektivisering af energiforsyningen i det hele taget. Blot er det vigtigt for os, at der bliver tale om en balance, om en afvejning af miljømæssige, forsyningsmæssige og økonomiske hensyn. Udvikling af energikilder uden skelen til de økonomiske konsekvenser er lige så uansvarlig som et fuldstændig uhæmmet energiforbrug uden tanke på vores miljø og fælles fremtid.

Peter Hansen-Nord (V):

Mine kommentarer skal være til den generelle energipolitiske udvikling. Generelt vil vi fra Venstres side gøre opmærksom på, at der fortsat eksisterer en betydelig ustabilitet på verdensmarkedet for fossile brændsler, hvilket har bevirket, at olieprisen nu har lagt sig på et mellemhøjt niveau på 18-19 dollars pr. tønde, efter i de senere år at have svinget mellem 12 og 33 dollars pr. tønde.

Den danske energisituation og forsynings-sikkerhed har på trods af disse store udsving været uberørt og er bl.a. resultatet af vores selvforsyningsgrad til forskel fra situationen i 1970'erne.

Vi har i de senere år med stigende intensitet diskuteret de miljømæssige konsekvenser af vores energiforbrug. Vi er alle opmærksomme på, at de miljømæssige problemer er et globalt problem, og at øvelsen må gå ud på, at vi gennem besparelsesinitiativer og anvendelsen af bedre teknologi får bedre styr på vores energiforbrug pr. produceret enhed.

Det gør vi bedst ved, at alle bliver motiveret, og at det således kommer til at indgå på markedsøkonomiske vilkår og dermed bliver en supplerende konkurrenceparameter i vores industrier.

Med hensyn til den enkelte forbruger må vi udforme vores politiske instrumenter til at nedbringe energiforbruget, således at den enkelte borger igennem eget valg og fravalg bestemmer prisen og forbruget. Det er derfor vigtigt, at vi fører en politik, som den enkelte borger kan gennemskue og direkte handle efter. Det er en farlig vej, man betræder, hvis man gør miljøafgifter til en ekstraskat, som borgerne ikke kan gøre noget ved, som de netop indførte CO₂-afgifter et langt stykke ad vejen er udtryk for.

For så vidt angår EF's energipolitik har det siden vedtagelsen i 1986 af EF-pakken været opmuntrende at se de initiativer og vedtagelser af direktiver, som man i EF har været i stand til at få gennemført. Vi er nu færdige med fase 1 og skal fra 1. januar 1993 i gang med fase 2, hvor elområdet skal liberaliseres, og hvor en ændring i licitationsprincipperne og starten på tredjeparts adgang for storforbrugere og distributionsselskaber skal implementeres. Det bliver tre spændende år.

Det skal også i den forbindelse nævnes, at vi i de næste tre år i EF-regi skal have harmoniseret en gradvis indførelse af miljø- og energiafgifter, ligesom SAVE-programmet er en koordinering på EF-plan af energieffektivisering og energibesparelser. Europæisk energicharter, som vi så i begyndelsen af 1991, indeholder principper og regler for de tiltag, der skal gøres på ovennævnte energipolitiske områder.

Med hensyn til den danske energisektors organisering vil det nu og i de kommende år væ-